

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai

Alapítva: 1986

2018. október

XVIII. évfolyam 147. szám

TARTALOM

Évnyitó 2018.....	2
Vendégeink voltak.....	3
A német diákok kalandjai az alapképző tanműhelyben	5
Német diákok a Fáyban.....	6
EuroSkills 2018 Budapest	6
Infotér I/O Oktatási Konferencia, 2018. október 9. Balatonfüred.....	10
SCANIA Young Professionals képzés a Fáyban	12
Formula 1 a Hungaroringen	15
10.D osztálykirándulás - Speedball	18
A 12.A kirándulni indul.....	19
A 14.a osztálykirándulása - Csókakő	21
Fáy Biatlon.....	22
Tanári kirándulás a ritkán látogatott Vaskapunál és Szerbiában	23
Hétféje a tantestülettel Szlovéniában.....	25
Jakatics Szabó Veronika <i>Második dimenzió</i> című kiállítása	27
Megint Operakaland – egy kicsit másképp.....	28
Kiállítások a tárlóban	29
Alpha filmösszefoglaló	30
Gyászfeldolgozás – értsük meg mi zajlik a gyászolóokban	32

Évnyitó 2018

Az idei évnyitót nem az udvaron tartottuk, mert az időjárás elég változékony volt.

A műsorban Karinthy Frigyes: Így írtok ti című művéből hangzottak el részletek versekkel kiegészítve. Az előadók Gulyás Levente (11.b), Szivek Tamás és Ványi Géza (11.a) tanulók voltak.

Iskolai elismerésben részesültek az előző évben nyújtott teljesítményükért:

Udvarhelyi-díj (kimagasló tanulmányi eredmény, közösségi munka):

- Náhlik Dávid (9.d)
- Balogh Zsombor (9.d)
- Fehér Olivér (10.d).

Kecskeméthy-díj „B” típusa (középfokú komplex nyelvvizsga):

- Fábrián Tibor (12.e)
- Farkas Dániel (12.e)
- Hegyi Gábor (14.b)
- Parragh Dóra (14.b)
- Süle Marcell (12.b)
- Szűcs Tamás (12.b).

Vendégeink voltak...

Évek óta hagyománya a Kölni Kézműves Kamarának, hogy diákokat küld Magyarországra, ahol iskolákban és gazdálkodó szervezeteknél mélyíthetik el tudásukat a külföldi diákok. Idén a Fáyra esett a választás.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara és a Kölni Kézműves Kamara közötti együttműködési megállapodás alapján szeptember 16-ától 12 kölni diák és tanárunk volt a vendégünk két hétig, hogy tanulmányi és szakmai gyakorlat után nemzetközi Europass oklevelet szerezzenek. Ezt az oklevelet aztán a két hét elteltével a Budapesti Iparkamara adta át a diákoknak elutazásuk előtt egy nappal, ünnepélyes keretek között.

A két hét alatt a németek megismerkedhettek a magyar szakképzési rendszer sajátosságaival, bepillantást nyertek iskolánk működésébe, elméleti órákon vettek részt (amelyeket a saját tanárunk, Markus Pfeffer tartott), gyakorlati oktatásban részesültek – külön köszönet Tóth Lászlónak, Csuka Csabának, Dobos Györgynek, Lippai Józsefnek, akik leginkább elősegítették, hogy ez megvalósuljon –,

és nem utolsó sorban a programnak köszönhetően Toyota- és Mercedes-műhelyekben gyarapíthatták tudásukat. Mind a diákok, mind a tanárunk, illetve maga a két Iparkamara is elismeréssel szólt iskolánkról, a felszereltségünkről, a programról és a szervezésről, talán ezért is szeretnék a jövőben mindenképpen elmélyíteni a szakmai kapcsolatot intézményünkkel.

Szeretném még megköszönni Fehér Olivér, Koplányi Benjámint és Radványi Benedek 11.d osztályos tanuló munkáját is, akik a német vendégeket kalauzolták a külső gyakorlaton és a EuroSkills megtekintésekor a Hungexpo területén.

A szakmai programokon kívül a németeknek sok egyéb élményben is részük volt: önállóan és szervezett keretek között is megtekintették Budapest nevezetességeit – pl. egy városnéző dunai hajóút keretében, amelyre a hajót és annak személyzetét a Hajózási Szakgimnázium biztosította. Annyira megtetszett látogatóinknak fővárosunk, hogy kedvet kaptak egy jövőbeni, újbóli látogatáshoz.

Szőcs Anikó

Az iparkamaráktól kapott levelek részletét közöljük:

Kedves Zántó Edina,
Tisztelt igazgatónő!

Az alábbi levelemmel küldöm önnek a Kölni Kamara köszönő levelét, a képzéssel kapcsolatban, amihez én és kollégáim is csatlakozunk.

Nagyon köszönjük a tökéletes szervezést, és a maximális hozzáállásukat ehhez a programhoz.

További tisztelettel

Dr. Elnour Szilveszter
Felnőttképzési vezető
Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara

... Mr. Alex Pfeiffer, the boys and the girl are all healthy and satisfied back.
It was a great program for everyone.
They thought the organization was great.
The equipment of the workshop and the school was very good and Budapest is a great city. Everyone is excited about the city.

Thank you very much for support and organizing the program of our apprentices in Budapest.
The biggest thanks go to the German teacher of the Fáy András school: Anikó Szőcs.
We also say thank you to Deputy Director of Technical Department: László Tóth.
Both were always helpful to our participants and to the instructor...

Many greetings from Cologne and we look forward to our further cooperation.

Kind regards
Ferdinand Fuchs
Hauptabteilungsleiter
Handwerk International
Handwerksmessen
Handwerkskammer zu Köln

A német diákok kalandjai az alapképző tanműhelyben

A Fáyban vendégeskedő cserediákok az alapképző tanműhelyben is megfordultak két alkalommal, és a kapcsolódó tantárgy, tananyagelem (Karbantartási gyakorlatok – Megmunkálás I.) profiljának megfelelő tevékenységet végeztek két csoportra osztva.

A foglalkozások nyolc órakor kezdődtek. Míg az egyik csoport a fődarab tanműhelyben szerelési gyakorlatokat végzett, a másik az alapképzőben dolgozott. Négy óra elteltével helyet cseréltek. Az egyik napon, pénteken Csuka Csaba tanár úr irányította őket, aki gondoskodott arról, hogy emlékezetes legyen számukra a nap, mert a feladat lapos acél derékszög készítése volt. A munkadarab elkészítése során ugyanis a két fő műveletvégzés a fűrészelés és a síkreszelés. A megmunkálás tehát fizikai erőt, továbbá nagyfokú precizitást igényel. A másik alkalommal, a következő héten, pénteken én istápolitam őket. Acéldoboz készítése volt a feladat. A foglalkozások elején Szócs Anikó tanárnő fordította le német nyelvre a munka menetének ismertetését és a műveletek végrehajtásához szükséges instrukciókat, miközben bemutattam a munkafogásokat. Eléggé meg is ijedtem, amikor magamra hagyott, mert el kellett mennie órát tartani. Maradt tehát a nemzetközileg ősidők óta elfogadott metakommunikációs eszköz alkalmazása, a mutogatás idétlen mosolygással kísérve. Sajnos ilyenkor szembesülünk azzal, hogy a természet kevés végtaggal látott el bennünket. Közben azért én is tanultam egy-két kifejezést németül, pl. bohren: fűgni, biegun: hajlítani – na jó, ez pont kettő. A feladatot azért megértették, segítségadással elkészítették a munkadarabot, sőt az egyik diák például kreatív módon újra is gondolta, és fellelkesülve, csillogó tekintettel elmutogatta, szerinte hogyan tudná igazán praktikussá, használhatóvá tenni némi átalakítással az acéldobozt, ami a műveletsor végén átlényegülne hamutartóvá.

A tanárember, ha nem is nyilvánítja ki mindig a véleményét, azért magában összehasonlítja saját diákjai teljesítményét a másik intézmény tanulóival. Az eredmény számunkra megnyugtató volt: nem csak a mi tanulóink, a német diákok is tudnak selejtet csinálni. A másik közös vonásra a foglalkozás végén derült fény – ők sem szeretnek rendet rakni és takarítani, és ezen tevékenységeket nagyvonalú felületességgel végzik.

„Az eredmény számunkra megnyugtató volt: nem csak a mi tanulóink, a német diákok is tudnak selejtet csinálni.” 😊

Lippai József

Német diákok a Fáyban

A német diákok 12 fővel két csoportra osztva voltak nálam 6–6 fővel, egy pénteki napon.

Az első csoport reggel 8-tól délig, amikor rövid étkezés után a második csoport jött a délutáni foglalkozásra. A diákok másik fele a mérőlaborban dolgozott.

A gyakorlatukon nálam rajz alapján kellett egy munkadarabot elkészíteni. A kevés rendelkezésre álló idő ellenére jól sikerült derékszögek kerültek ki a kezeik alól. A csoport tagja volt egy lány is, aki felvette a versenyt a fiúkkal, és sokukat le is körözte. Lelkes, jó csapatot láttam a német diákokban. Jól lehetett velük dolgozni a nyelvi nehézségek ellenére.

Csuka Csaba

EuroSkills 2018 Budapest

Idén Magyarország adott otthont az EuroSkills versenynek a Hungexpo területén. Ennek köszönhetően iskolánk több szerepet is be tudott tölteni az eseményen. Részt vettünk mint látogatók, valamint segítők, de talán mindezekén túl a legfontosabb szerepünk az volt, hogy meghívtak minket mint kiállítót a verseny Try a Skill részéhez. Ez különösen nagy elismerés iskolánknak, mert nagyon kevés oktatási intézmény kerestek meg ilyen céllal.

De mielőtt nekikezdenék a tapasztalatok leírásának, ismerkedjünk meg magával a rendezvénnyel:

„Az **EuroSkills** versenyei, amelyeket a szakmák Európa Bajnokságának is neveznek, általában a WorldSkills szakmai versenyek célkitűzéseit követik, azzal a különbséggel, hogy az egyéni megmérettetés mellett bizonyos szakmák, szakmacsoportba rendezve csapatversenyként is értékelve vannak. A bírálati szempontok között kiemelt jelentőséggel bír a csapattagok közötti együttműködés, kooperáció, kreativitás.

A versenynek hivatalos nyelve az angol. A versenyzők korhatára a verseny évében betöltött 24 év.

A 2018. évi EuroSkills rendezési jogát Budapest nyerte el.

Az EuroSkills versenyeket két évente, minden páros évben rendezik meg. Minden ország egy versenyzőt vagy versenyzői csapatot nevezhet szakmánként. Egy versenyző csak egy EuroSkills versenyen indulhat.

A verseny hossza: 3 nap (csütörtöki versenynappal kezdve), ebből a nettó versenyidő 14 és 18 óra közé esik. A versenyszámok között vannak egyéni versenyek, csapatversenyek, illetve több szakma csapatversenyét magukban foglaló számok.”

A budapesti versenyen 28 ország kb. 600 versenyzője vett részt több mint 30 szakmában.

A verseny részét képezi az úgynevezett „Try a Skill” amit leginkább úgy tudok fordítani, hogy „Próbáld ki”. Ennek a hátterét az adott versenyszámokhoz közeli területeken kitelepülő cégek, iskolák biztosítják. Itt ki lehet próbálni az adott szakmacsoportra jellemző munkafázisokat, és lehet beszélgetni az adott szakma rejtelméről szakemberekkel.

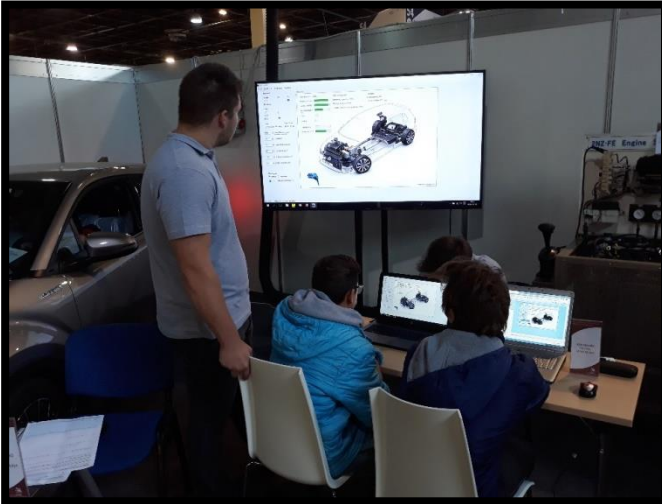
Iskolánk ebben a szekcióban kapott teret. Egyrészt a Pappas Autó Magyarország Kft. jóvoltából (a cég kérte fel iskolánkat, hogy képviselje a szakmát a rendezvényen), valamint – bátran állíthatom, egyedülálló, hogy két felkérést is kapjon egy iskola! – az angol IMI, azaz Institute of the Motor Industry, (amely iskolánkkal a Green Wheels projektben partner) kérte fel a projektben közreműködő kollégákat, hogy az iskola vegyen részt a Try a Skill szekcióban. A felkérésnek természetesen örömmel tettünk eleget. ☺

A Fáy sokféle, a látogatók által kipróbálható eszközt vitt ki a kiállításra, az elektrotechnikai eszközöktől a motordiagnosztikán át a hibrid járműig teljes palettával várta a látogatók rohamát. A hibrid jármű egy Toyota C-HR volt, amely megtekintése után Huszti tanár úr kis tesztet is kitöltetett a látogatókkal.

Nagyon népszerű volt a hengerfurat-mérés, ott jellemzően sorba álltak az érdeklődők, de a többiek sem pihenhettek a három napos rendezvényen.

A **Green Wheels** asztalánál egy hatalmas kivetítőn egy E-Golf szimulációt

próbálhattak ki az érdeklődők. A szimulációt Tom Denton, az IMI szakértője készítette, aki a projektben is képviseli a szervezetet. A látogatók itt is gyakran megálltak, és ha már megálltak, le is ültették őket egy kis játékra. Pont ez a cél ezzel a szimulátorral, hogy játékosan, mégis komoly szakmai háttérrel mutassa be az elektromos és hibrid járművek jellemzőit. A gyakorlást e-learning (online tananyag) támogatta a

szimulátor működésének leírásával, és egy kis teszt kitöltésének lehetőségével. Több mint 50 sikeres tesztkitöltést regisztrált a rendszer, amit kifejezetten soknak tartok figyelembe véve, hogy önként tették ezt a látogatók, és mint tudjuk, senki sem nagyon szeret tesztek kitölteni 😊. Külön ki kell emelnem azokat a diákokat, akik támogatták a tanárok és a rendezvény sikeres lebonyolítását mint önkéntesek, és a Try a Skill asztaloknál segítők. Olyan sokan voltak, hogy nem is tudnám felsorolni Őket név szerint, de ezúton is megköszönöm a munkájukat.

Nagyon sokan fordultak meg nálunk, és elismeréssel szóltak a látottakról.

A Green Wheels projektből a Cseh Szakképzési Hivatal képviselője is meglátogatta a Fáy standját.

Összességében elmondhatom, hogy fárasztó, de élményekkel gazdag három napot töltöttünk a versenyen. Végül néhány képpel mutatnám be a Fáy standját, amelyeken felismerhetünk pár tanárt és diákot is.

Korponai Tamás

És még egy írás Nagy Viktor tollából a EuroSkills versenyen szerzett élményeiről:

2018. szeptember 26–28-án kiállítást rendeztünk az EuroSkills alkalmával, ahol iskolánkat képviseltük. A kiállítás során az E-Golfot mutattuk be egy szimulációs program segítségével, melyet Korponai Tamás tanár úr vezényelt.

Ezen alkalommal próbáltuk a fiataloknak bemutatni a szimulációs programot, melynek segítségével párokban dolgozva tudtak az érdeklődők egy ezzel foglalkozó, és ezt körbejáró tesztet kitölteni. Lehetett állítani például a fordulatszámot, az autó üzemmódját (elektromos vagy hibrid). Olyan kérdések voltak, pl.: mit jelent az EVAP. Akik relatív jó eredményt értek el a teszt kitöltésénél, és még középiskola választása előtt álltak, ajánlottuk számukra az iskolánkat, felírtattuk velük a nevüket, e-mail címüket, és a teszten elért pontszámukat. Szabadidőnkben mi is körültekintettünk az EuroSkills területén, és meglepően sok érdekes versenyt, kiállítást láttunk.

Nagy Viktor 11.a

Infotér I/O Oktatási Konferencia, 2018. október 9.

Balatonfüred

Iskolánk, a Green Wheels projekt kapcsán, meghívást kapott az Informatika a Társadalomért Egyesület 2018. INFOTÉR I/O Oktatási Rendezvényére. Ez egy nagyon rangos rendezvény, így nagy megtiszteltetést jelentett a meghívás.

Eredetileg egy bemutatót terveztek a számunkra, ahol ismertetni tudtuk volna a projekt által tesztelt oktatási módszereket. Azonban úgy alakult, hogy néhány, a szervezőbizottságban tevékenykedő szakember kilátogatott az EuroSkills kiállításra, és ott megnézte a Try a Skill standunkat. Még ott felajánlották, hogy nem „csak” egy bemutatót tarthatunk, hanem az EuroSkills három napjában bemutatott programunkat vigyük el az október 9-i balatonfüredi rendezvényre, és legyünk kiállítók. Tehát az eredetileg pár órás elfoglaltságból azonnal egy egész napos rendezvény kerekedett.

A kiállításon olyan partnerek között szerepeltünk, mint a Microsoft, Digitális Jólét Koordinációs Központ, Bánki Donát Műszaki Szakgimnázium (Nyíregyháza).

És itt át is adom a szót Marczy Dávid 11.a osztályos diáknak, aki eljött a rendezvényre, és részt is vett a bemutató órán:

2018. október 9-én a Fáy András Közlekedésgépészeti, Műszaki Szakgimnázium lelátogatott az Infotér 2018-as, Balatonfüreden rendezett konferenciájára a Green Wheels Project keretében.

A Balaton-parti városba 9 órára érkeztünk meg, 6 diák a 11. évfolyamról, Korponai Tamás, Tóth László és Lerner Gábor tanár urak kíséretével. A rendezvény idejére névre szóló belépőt kaptunk.

Bent szinte túl fiatalnak éreztük magunkat, miután körülöttünk csak talpig öltönyben álló felnőtteket láttunk. A főfolyosó menti asztalokon pogácsa és többféle sütemény várt minket, ezeket megkóstoltuk abban a rövid időben, mielőtt kipakoltuk volna a bemutatónk kellékeit.

Ezután különféle előadásokat tekinthettünk meg: szó volt a sajátos nevelésű kisgyerekekről az Amerikai Egyesült Államokban, akiket a Jeanne Alter által alapított Kennedy Children's Center segít a XX. század közepe óta.

Majd Tom Denton mesélt az autóiparban megtalálható szakképzésekről – ennek keretében is esett szó a Green Wheels Projectről.

Ezt követően Dr. Palkovics László, innovációs és technológiai miniszter mondott köszöntőt.

A beszédet egy svédasztalos ebéd követett, amit a konferencia megrendezőjeként a Hotel Füred négycsillagos szálloda biztosított nekünk. Az ebéd után kicsit lepihentünk, mialatt megcsodáltuk a szálloda Balatonra néző kilátását. Pihenésünk azonban nem tartott sokáig, mert az iskolánk egy egyórás előadás és órabemutató keretében prezentálta a tanulás és számonkérés egyszerűbb menetét, amelyben internet

segít. A feladatunkat papír alapon kaptuk meg QR-kóddal, melynek segítségével olyan e-learning tananyaghoz jutottunk, ami támogatta a feladatok megoldását. Az előadás végén kérdéseket tettek fel a jelen levő urak és hölgyek. A legvégén meg is dicsérték minket. Váltottunk pár szót az érdeklődőkkel, majd összepakoltuk a dolgainkat, és hazafelé vettük az irányt.

A konferencia bemutatta az informatikai fejlődés még kiaknázatlan lehetőségeit, amelyeket a jövőben hatékonyan tudunk majd használni az élet minden területén.“

Elmondhatom, hogy a diákok élvezték a helyszín adta lehetőségeket, és kihasználták a rendelkezésükre álló időt. 😊

Korponai Tamás

SCANIA Young Professionals képzés a Fáyban

SCANIA

Hogyan lehet valakiből kamionszerelő? A „gyakorikérdések.hu” kommentezője szerint elegendő, ha az ember fia autószerelő végzettséget szerez, aztán már mehet is jelentkezni a munkavállalókat vadászó fuvarozó céghez vagy márkaszervizhez.

A valóság azért ennél lényegesen árnyaltabb. Igaz ugyan, hogy a haszonjárműves ágazat is komoly humán erőforrás hiánnyal küzd, mégsem ennyire egyszerű közel kerülni a „nagy vasak” lelkivilágához.

Milyen okokkal magyarázható a vállalkozások óvatossága, és miért nem tolonganak a „szakcsi-palánták” a piaci szegmens cégeinek HR osztálya előtt?

Belátható, hogy mint azt a kategóriájuk – haszon – mutatja, ezek a járművek valójában termelőeszközök, így a velük való foglalatosság nagyobb anyagi felelősséggel jár. Aztán ott vannak a gépcsodák tekintélyt parancsoló méretei, visszatartó erőnek pedig az alkatrészek és a hozzávaló szerszámok határozott mozdulatokat kívánó tömege is.

Egyre gyakrabban tapasztaljuk, hogy a szakmunkásvizsga környékén érdeklődő személyzetisek, cégvezetők látogatnak iskolánkba azzal a nem titkolt szándékkal, hogy végzett diákokat csábítsanak magukhoz dolgozni. Sorolják a különböző előnyöket, kihangsúlyozzák a juttatásokat és az előmeneteli lehetőségeket. Szerencsénkre vannak, akik ennél sokkal tovább, előrébb terveznek velünk és ezen keresztül tanulóinkkal.

Legjobb példa erre együttműködésünk a Toyotával, ami a személy- és kishaszon járművek gyártói közül kiemelkedik előremutató technológiai és szervezési innovációjával.

Az elmúlt tanévben a közös jövőben gondolkodók sorába lépett a nagy múltú, prémium kategóriájú haszonjárműveket

forgalmazó svéd SCANIA cég magyar generálimportőre. A Scania Hungária Kft. képviselői felkérték iskolánkat egy közösen szervezett, márkaszpecifikus-szerelő továbbképző tanfolyam elindítására. A Scania európai központja által létrehozott Young Professionals Program keretében működő képzést a morvaországi Brnóban már elindított „Scania-osztály” mintájára képzelték el. Az ottani **ISSĀ** (Integrovaná střední škola) – <http://www.issabrno.cz> – a Fáyhoz nagyon hasonló, tisztán gépjárműves profilú szakképző intézmény. Ők a helyi Scania képvisellel közösen már három éve munkálkodnak a cég szakember-utánpótlásának biztosítása érdekében.

A normál autószerelő-képzéssel párhuzamosan futó, hároméves, iskolai rendszerű, nappali képzést kapó Scania-osztály közel húszfős. Gyakorlatukat a Scania szervizben végzik, elméleti oktatásuk az iskolában folyik.

A Scania közép-európai régiójának vezetése meghívta iskolánk három tanárát egy brnói tapasztalatszerzésre, így saját szemünkkel is láthattuk, hogyan képzelték el a szakemberek utánpótlását.

Az iskola nagyon jól felszerelt, vezetése profizmusról tett tanúbizonyságot. Igaz, a cseh gazdasági és törvényi háttér nagyobb mozgást ad úgy a cégeknek, mind a szakképző intézményeknek, ám hozzáállásbeli különbségeket is tapasztaltunk. Rendkívül segítőkészek voltak a tananyagok és eszközök tekintetében, a scaniások pedig elsőrangú vendéglátónak bizonyultak. Hasznos és kellemes tapasztalatokat szereztünk.

A Scaniával való kapcsolatunk nem teljesen új keletű, hiszen néhány diákunk náluk végzi külső szerelési gyakorlatát, sőt már a szerelők között is van a Fáyból ismerős arc. Az iskolánkban lassan már hagyománnyá váló „Szakmák éjszakája” rendezvényen is mindig képviseltetik magukat. Az együttműködésünk régebben is kétoldalú volt. A négy évvel ezelőtti technikusaink számára indított haszonjármű-szerelő kiegészítő képzés tananyagának jelentős részét a Scania biztosította. Az akkori tanfolyam kísérleti jellegű volt, de hasznos tapasztalatokat hagyott a jövőre nézve. Számunkra is bizonyossá vált, hogy komoly érdeklődés van mind a cégek, mind a diákok részéről.

A tananyagok és a műszaki információk feldolgozása közben pedig magunk is rácsodálkoztunk, milyen technikai fejlődésen mentek keresztül a haszonjárművek, akár az utóbbi évtizedben is. Ami egy személygépkocsinál csak a felsőbb kategóriánál található meg, az egy teherautóban az alapfelszereltség része. Klímaberendezés, állófűtés, vezetést támogató rendszerek, blokkolásgátló, navigációs berendezés, fedélzeti információs kütyük, járműkövető nélkül nem képzelhető el kamion, autóbusz. Több műszaki megoldást pedig kizárólag ezekben az óriásokban alkalmaznak. Ilyen például a tartós lassító készülék (retarder), több

tengelykormányzás, légfék elektronikus elosztással kiegészítve, levegős fűtőkályha, vezetőazonosítóval integrált menetíró, raktérhűtés. Manapság már egy pótkocsi is szinte önálló éltet él – még szerencse, hogy a vonóberendezés a géphez kapcsolja.

Valójában szükségeszerű lenne önállóként kezelni a tehergépjármű- és autóbusz-szerelő szakmát. Amíg az Országos Képzési Jegyzékből hiányzik, addig cégekkel szorosán együttműködve, tanfolyamként működtethető a szakemberképzés. Sajnos a cseh minta követését nem teszik lehetővé országunk gazdasági, jogkörnyezeti viszonyai, ezért egyedi utat kellett választanunk.

A Scania Hungária Kft. vállalta a tanfolyam finanszírozását, a szükséges eszközök, felszerelések biztosítását, valamint az oktatók hozzáférését a műszaki információkhoz.

A diákok a Scania Young Professionals Program tagjaként jogosultakká válnak a képzésre és a különböző juttatásokra.

Az idén szeptemberben indított tanfolyam órái kéthetente, szombati napokon zajlanak. Iskolánk hat szakképző évfolyamos tanulója kívül öt vidéki, Scania szervizben gyakorló autószerelő tanuló is hozzánk jár. Ők Lébényből, Tiszaújvárosból, illetve Szegedről érkeztek, péntek esti szállásukat szintén a Scania biztosítja.

A programban azok a diákok vehetnek részt, akik megfelelnek a bemeneti feltételeknek, vállalják az órákon való megjelenést, és jó tanulmányi előmenetelt mutatnak. Ez utóbbiról a témakörönkénti számonkérések alapján bizonyosodunk meg. Nem ígérjük, hogy könnyű lesz a heti órák mellett még a hétvégén is figyelni, de az bizonyos, akinek határozott céljai vannak, egy lépéssel biztosan közelebb kerülhet hozzájuk.

A Scania Young Professionals Programról hasznos információkat találhattok a Fáy honlapján a márka logójára kattintva vagy a

<http://www.scania.com/hu/hu/home/experience-scania/working-at-scania/stipendium-scania.html> website-on.

Kovácsné Zoltán

Formula 1 a Hungaroringen

2018. július 27. és július 29. között rendezték meg a Forma-1 Magyar Nagydíjat, amire az iskolánk 2db 3 napos bérletet kapott ajándékba Agárdi Éva referens asszonytól a Budapesti Gépészeti Szakképzési Centrumtól.

Szimpatikus törekvés volt az iskolától, hogy nem sajnálták az időt több tanuló felkeresésére is, így összesen 6 diáknak volt lehetősége kilátogatni rendezvényre – mindennap 2 főnek. Én szerencsére a vasárnapi napon vehettem részt az eseményen, azaz a futam napján.

Reggel viszonylag korán elindultam, hogy jó helyet találjak magamnak, ahonnan a pályát is látom, és egy kivetítőt is. Ételről, italról gondoskodtam magamnak, hiszen egy ilyen eseményen az árak az egekbe szöknek.

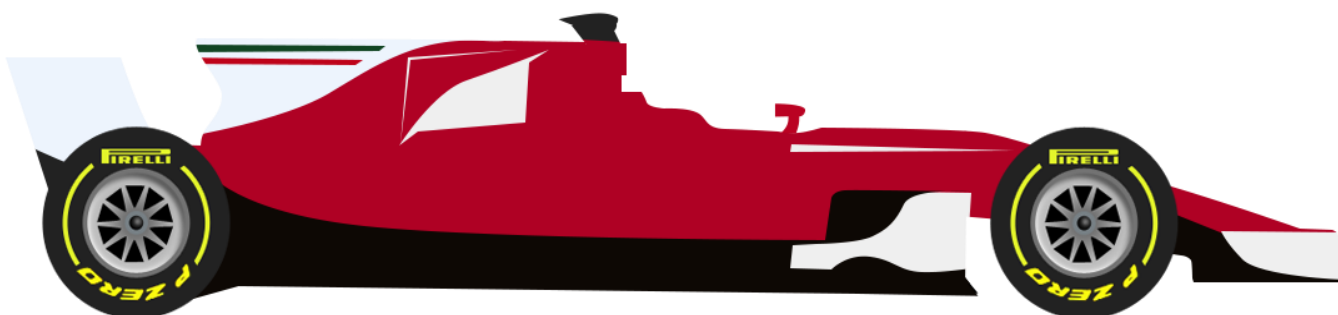
Az előfutamok után megkezdődött a pilóta parádé, majd pedig a versenyzők felálltak a rajtrácsra, és délután valamivel 3 óra után elrajtolt a mezőny. Ekkorra már nagyon sok látogató gyűlt össze a helyszínen a legkülönbözőbb országokból.

A kivetítőn keresztül azokat az eseményeket is láttam, amelyeket a pályán nem tudtam nyomon követni.

A futamot Lewis Hamilton nyerte, aki így megnövelte esélyeit a világbajnoki cím megszerzésére.

Összességében egy nagyon jó élménnyel lettem gazdagabb, amit az összes résztvevő diák nevében köszönünk a tanári karnak és az igazgató asszonynak!

Ingyen a Forma 1-en - Szűcs Tamás 14.a

Formula 1 a Hungaroringen

A program július 27-től július 29-ig tartott, nekem és az egyik osztálytársamnak a 28-i időmérőre volt szerencsénk kijutni. Reggel 9 órára mentünk, hogy láthassuk a boxutca- kiállások gyakorlását.

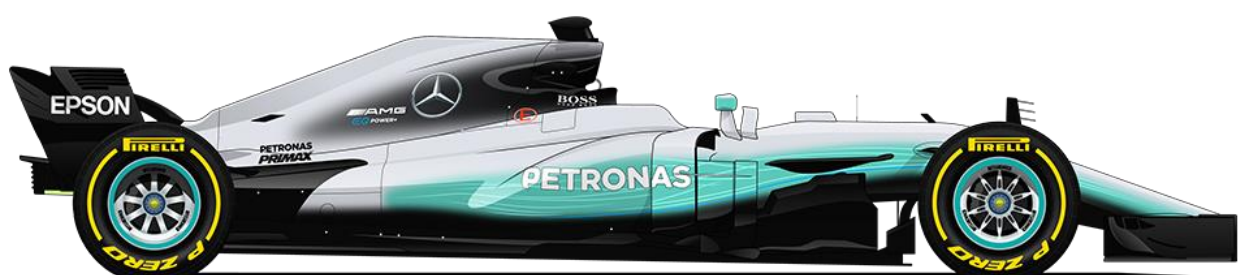
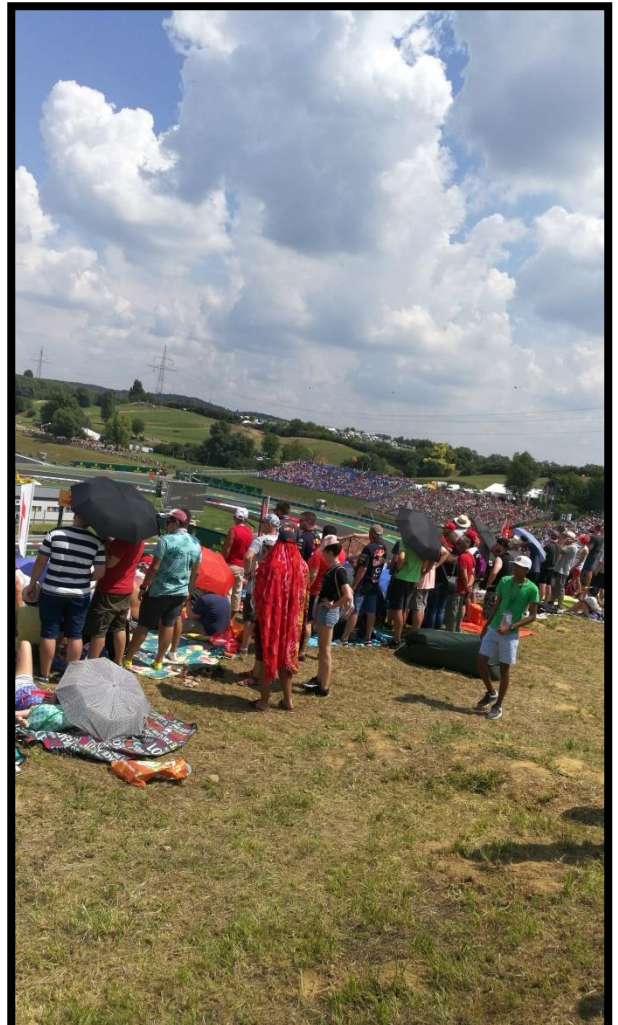
Az időmérő előtt különböző érdekes dolgokat próbálhattunk ki, ilyen volt például a kerékcseré. Hat 3 fős csapat versenyzett egymással. A feladat során az egyik ember a légkulcsot irányította, a másik kettő pedig a gumik le- és felvételét. A verseny nagyon jó hangulatú volt, és a legjobb időnk 3,5 másodperc volt. Így a harmadik helyen végeztünk.

Miután kipróbáltuk ezeket, a fenti dombon ültünk le, és vártuk az időmérőt. Az időjárás nagyon érdekessé tette az eseményt, mivel a verseny kezdetéig forróság volt, de amint elkezdődött a verseny, esőfelhők sokasága borította be az eget. Ez az átmeneti rész kellemes felüdülés volt a kánikulából, de sajnos nem tartott sokáig, mert a Q2-ben (második szakasz) elég intenzíven elkezdett esni az eső, ezzel kényszerítve a csapatokat esőgumi cserére.

Ezt a kalandokkal teli időmérőt Lewis Hamilton nyerte, s egyúttal ő nyerte meg a 33. Magyar Nagydíjat. Hamilton hatodszor nyert a Hungaroringen, összességében a 67. sikerét aratta a Formula 1-ben.

Hajdu Bence 14.b

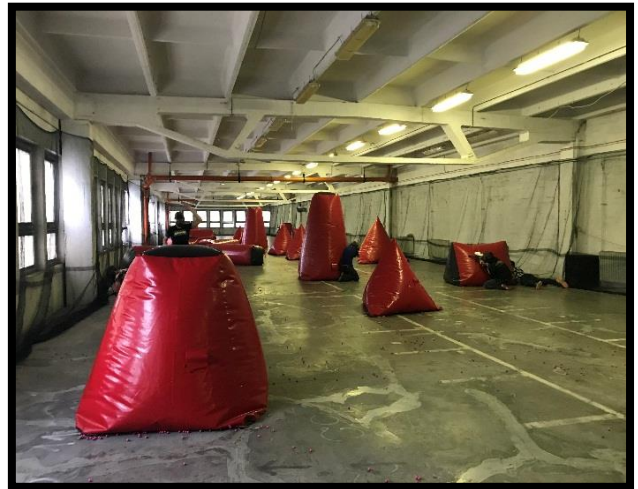

10.D osztálykirándulás - Speedball

2018 május 25-én egy nagyon szép napra ébredtünk, hogy eljött az osztálykirándulás ideje. Mivel nincs lány osztálytársunk, úgy gondoltuk, hogy miért ne lehetne egy igazán fiús, sportos, adrenalinnal teli osztálykirándulásunk, amelynek lehetnek fizikailag fájdalmas elemei is – így végül arra esett a választásunk, hogy menjünk speedballozni. Önállóan kellett eljutnunk a pályához, amely a Késmárk utcában található.

Most inkább elkezdem mesélni, hogy mi is történt kint a pályán.

Négy csapatot alkottunk, mert az osztályunk nagy létszámú. Kaptunk egy részletes útmutatást a játékszabályokat illetően, és oktatást a felszerelés kezelésével kapcsolatban.

3 fajta játék közül választhattunk:

- ❖ róka játék: A csapatkapitánynak 9 élete van és 1db egész tára – a többi társának 1db élete és fél tára.
- ❖ zászlós játék: Az ellenséges csapat zászlóját meg kell szerezni, és mindenkinek 1db élete van és egy egész tára.
- ❖ sima játék: Korlátlan mennyiségű lőszer mindenkinek és 1db élet. Ez a játék addig tart, amíg ki nem lötték a másik csapat összes emberét, vagy fel nem adták.

Elkezdődtek az első csaták. Először, gyakorlásképpen, minden csapat játszott egy próbakört, hogy kipróbáljuk, hogyan is néz ez ki a valóságban. Lementek a próbajátékok, aztán már mehetett az egész élesben. Rendeztünk egy olyan bajnokságot, ahol mindenki játszott mindenkivel. Nagyon nagy izgalmak közepette zajlott a játék, majd elérkezett a bajnokság vége. A győztes csapat tisztességes eredményhirdetésben részesült – mindenki gratulált nekik a szép teljesítményért annak ellenére, hogy nyilván ők is szívesebben álltak volna ott, a győztesek helyén.

A nap végén elköszöntünk kedves és nagylelkű osztályfőnökünkötől, Csőke Sándor tanártól, akinek nagyon szépen köszönjük ezt a felejthetetlen élményt!

Fenyvesi Tibor 10.d

A 12.A kirándulni indul

A címet rögtön pontosítanom kell, mivel egy cím alatt két osztálykirándulásról is írok néhány gondolatot.

Még 11-esek voltunk, mikor 2018. május 24-én egy csütörtöki napon kirándulni indultunk. Ezt 1 naposra terveztük, úti célunk Esztergom és ikervárosa, Párkány volt. Reggel 8 órakor a Nyugati pályaudvaron gyülekeztünk, vonatra szálltunk, és kb. 50 perces utazás után megérkeztünk egyik legszebb történelmi városunkba, Esztergomba. Egy körülbelül 20 perces kisvonatozással, a helyi városnéző kisvasúttal, jutottunk fel a

„Nagy a figyelem”

Bazilikához. A méretei, bár legtöbbször nem először láttuk, most is lenyűgöztek bennünket. Hogy még többet tudjunk meg róla, immár „felnőttként”, osztályfőnökünk idegenvezetést kért. Szerencsénkre egy nagyon kedves, felkészült hölgyet „kaptunk”, aki történelmi érdekességekkel megtűzdelve, szakszerű ismertetést adott a Bazilika épületéről és a belső kiállításokról egyaránt. Gyakran, hogy figyelmünket fenntartsa, visszakérdezett, és kölcsönös volt az öröm, hogy a kérdésekre tudtunk válaszolni. Nagyon meg volt elégedve fegyelmezett magatartásunkkal, de mi is ugyanilyen elégedettséget közvetítettünk irányába.

Mivel nagyon szép idő volt, tettünk egy sétát a Bazilika körül, gyönyörködtünk a látképben, a Duna innenső oldaláról is megnéztük Párkányt.

Ezután a szomszédos Vármúzeumba mentünk, ahol egy új tárlatvezető várt minket. Itt körülbelül 1 órát töltöttünk. Itt is maradt idő, hogy kérdéseket tegyünk föl, az erre kapott válaszok alapján teljes ismeretet kaptunk a múzeumról.

Lassan kora délután lett, így mindannyian, a szellemi táplálék után, már csak egy jó ebédre vágytunk. Átsétáltunk az Esztergomot Párkánnyal összekötő Mária Valéria hídon, és már Felvidék-Szlovákia területén ebédeltünk. Az étterem izgalmas, ritkaságszámba menő mind az adagok nagyságát, mind a felszolgáló stílusát tekintve. Nemcsak jól laktunk, talán túlságosan is, hanem még „mulattunk” is a nyelvi kommunikációjukon. Legközelebbi nyelvtanóránk anyagát is szolgáltatottak ezzel. Akinek felkeltette az érdeklődését, az étterem címe: Parasztétterem / Párkány.

Ezután, hogy a túlságosan is bő ebédet lejárjuk, kaptunk 1 óra szabadidőt, melyet a városkában töltöttünk.

Az Esztergomba visszavezető útra osztályfőnökünk ismét kisvasutat kért, mellyel megnéztük Párkányt, Esztergomot a Duna másik oldaláról, és indultunk vissza a hídon Magyarországra. A látottak megtekintésében csak az időjárás akadályozott minket, mivel egy hatalmas zivatar zúdult le a két városkára. A kisvasúton összekucorodva nylonfüggöny mögül néztük a látnivalókat. Mire a végállomáshoz értünk, vagyis a pályaudvarra, ismét elállt az eső és kisütött a nap.

„Végre eszünk!”

„Az adag!”

Így már napsütésben, jól lakottan, szellemileg és kulturálisan is feltöltődve indultunk vissza Budapestre. A vonaton még egyszer felelevenítettük a látottakat és megállapítottuk: „ez jó mulatság volt”.

Köszönjük a szervezést osztályfőnökünknek, Kaszás Judit tanárnőnek, és már a 3. éve (mindannyiunk örömeire és kívánságára) minket kísérő Uhlár Karola tanárnőnek.

Mivel a tanárnők is meg voltak elégedve velünk, úgy döntöttünk, hogy a következő kirándulásunk 2 napos lesz.

Nem is vártunk sokáig, a szeptemberi iskolakezdés után, október 12-én ismét útra keltünk.

De erről a következő Firka számban számolunk be!

A cikket írta a 12.A osztály nevében Svraka Márk Péter

A 14.a osztálykirándulása - Csókakő

Június elején nagy izgalomban voltunk a ránk váró utolsó kihívás előtt. Mindenki várta azt a pillanatot, mikor 7-én kimondják, hogy „gratulálunk, Ön autószerelő lett”. Emellett nagyon vártuk az osztálykirándulást, amelyről csak legendákat hallottunk, hogy milyen jó szokott lenni.

Ezért másnap „kipihenten”, hajnalban kelve találkoztunk reggel fél 7-kor a Népliget autóbusz-pályaudvaron. S onnan kezdődött minden.

A busz Móra vitt bennünket, ahol kedves osztályfőnökünk a kísérőautóval várt minket. Első programként elvezetett minket egy borospincébe, ahol nemcsak szemlélődhettünk, hanem a borok zamatát is meg tudtuk vizsgálni a borkóstolás során. A pincéből felérve megnéztük Mór belvárosát, majd a környező dombokat látva tudatosult bennünk, hogy vár rák egy kisebb, 10 km-es túra a vértesen keresztül Csókakőre.

A túrát sikeresen teljesítettük annak ellenére, hogy mások eddig minden évben eltévedtek, s más utakon jutnak el a célállomásig. Ez rák most nem volt igaz, mert a 14.a osztály nem eltévedt, csupán más, extrém utakon járt, melyeket épp abban a pillanatban fedeztünk fel.

Egyedülálló módon mi a legnagyobb emelkedőkön, legjobban benőtt helyeken, a Csókakői vár melletti hegygerincen találva magunkat, a sziklás falon leereszkedve értük el a célunkat. Megnéztük a várat, és az alatta lévő réten vertük fel a sátrainkat.

Utána heves foci és teniszmeccsekbe vetettük bele magunkat, amíg osztályfőnökünk néhány társunk segítségével bográcsban főzött nekünk egy utolérhetetlen chilis babot. Vacsora után sokáig beszélgettünk, felelevenítettük az elmúlt tanév történéseit, poénjait, majd aludni tértünk sátrainkba.

„a 14.a osztály
nem eltévedt,
csupán más,
extrém utakon
járt, melyeket
épp abban a
pillanatban
fedeztünk fel”

Éjjel elkapott minket egy vihar, több sátor be is ázott. De az autószerelők kreativitásával megoldottuk a problémát, egy nagy sátorba bevittük a beázott sátrat, és úgy aludtunk.

Másnap karikás szemekkel kerestük a vizes palackokat, mert a nagy játszásban és beszélgetésben az éjjel az eső ellenére kiszáradtunk. Reggeli után sátrainkat bontva, a helyet tisztán hagyva egy jó kis gyalogtúrával elindultunk Székesfehérvárra.

Ott egy kiadós városnézés és fagyizás után hazaindultunk. Sok-sok élménnyel gazdagodva gondolunk vissza ezekre a szép napokra.

Schreiber Attila

volt 14.a osztályos tanuló

Fáy Biatlon

Egy pénteki napon, tanítás után összepakoltunk, és elindultunk tömegközlekedéssel Bakó tanár úr vezetésével egy kis kikötőhöz, a Csepel-szigetre, ahol már az indián kenuk vártak minket.

Kettő és három fős csapatokra oszlottunk fel, majd vízre tettük a hajókat. Ezt követően kezdetét vette a mintegy egyórás vízi kalandunk a Ráckevei-Dunán. Röviddel ezután megkezdődtek a versenyzések a fiatalabb hajók között. E versenyzések közepette az egyik hajó ráfutott a partra, és megfeneklett. Hosszas küzdelmek árán végül sikerült újra vízre tenni, így csak fél óra késéssel érkeztünk meg a már ránk váró csapathoz. Ezt követően egyórányi evezés után elérkeztünk tőköli úti célunkhoz, a táborhelyünkhöz, ahol már rotyogott a finom paprikás krumpli.

Másnap reggelizés után elindultunk gyalog a Kis-Dunához, ahol vízre tettük a hajókat, és egy frissítő után megkezdtük a visszafelé vezető utat. Az út során meg-megálltunk pihenni több helyen is a Duna partján, és egy igazán hangulatos és színvonalas büfében ettünk is. Az út további része többnyire gördülékenyen zajlott, szép látvánnyal és nagyon jó társasággal. Egyes hajók között nagy verseny alakult ki, ami egy kisebb háborúnak is beillett.

A túra végén egy kis lápos ágon szálltunk ki, ahol már Csőke tanár úr várt minket, és megkezdtük a hajók felrakodását a Hilux által húzott utánfutóra. Ezt követően mindenki elkészönt egymástól, és elindult hazafelé.

Utólag elmondhatjuk, hogy nagyon meglepett minket, mennyire élvezetes és emlékezetes volt a túra, főleg azok után, hogy eleinte vonakodva és egy kicsit kedvetlenül indultunk neki.

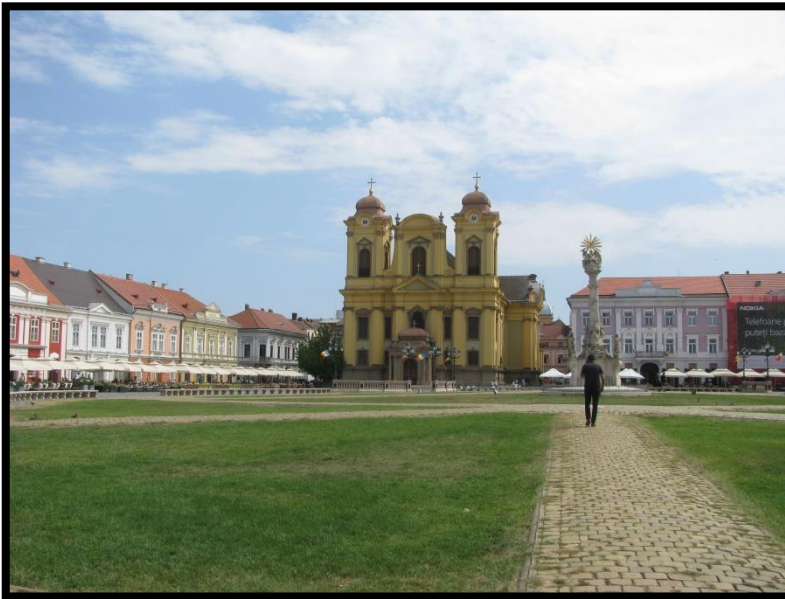
*Fehér Olivér,
Koplányi Benjámin,
Prekopa Jázon 11.d*

Tanári kirándulás a ritkán látogatott Vaskapunál és Szerbiában

2018. augusztus 14-én nekivágtunk a Boci Travel által szervezett négynapos utunknak a „Régi Magyarország” déli határához, a Bánságba és az Al-Dunához.

Első célunk Arad volt, ahol a 13 aradi vértanú emlékművét néztük meg (ami mellé, természetesen, román emlékművet is kellett állítani), majd elmentünk a kivégzés helyszínére is. Temesvárra több időt szántunk, és nagyobb sétát tettünk. A Dóm tér barokk épületeit, a római katolikus székesegyházat, a meglepően, barokk stílusban

épített szerb ortodox székesegyházat és püspöki palotát, a volt Ferenc József Színházat (ma egyesített operaház és színház), a Lloyd-palotát és a román ortodox székesegyházat néztük meg. A két nagy templomba be is mentünk. A Dóm érdekessége a viszonylag alacsony két torony, mely azért épült „csak” 35 méter magasra, hogy az ágyúgolyók elrepüljenek fölötte. Aki még nem járt ortodox templomban, és éppen Temesvár felé utazik,

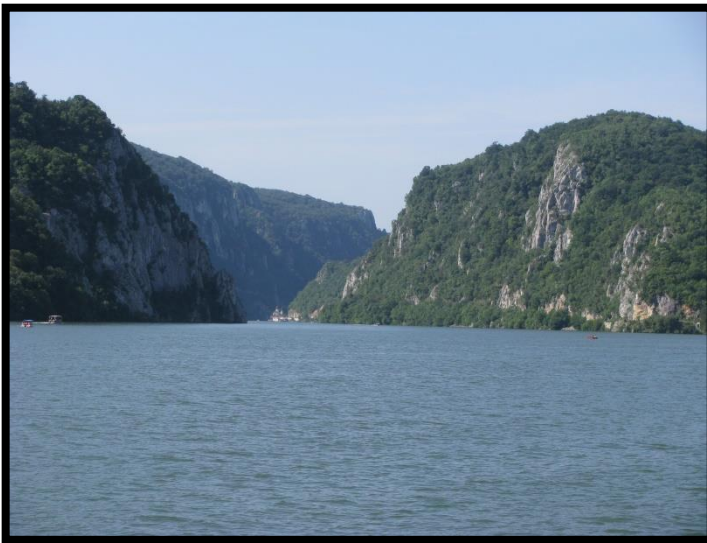
érdeemes megnéznie a bizánci és moldvai kolostorok stílusát idéző román ortodox székesegyházat is, mely a legnagyobb Erdélyben. Jóval nagyobb a Dómnál, legmagasabb tornya 83 méter, befogadóképessége kb. 5000 fő, impozáns ikonosztáza is figyelmet érdemel.

Buziásfürdőn, mely a Monarchia híres fürdővárosa volt, rövid sétát tettünk. Sós-szénsavas vizét gyomorbajra és köszvényre használták. Megkóstolva az ivókút vizét megállapítottam, hogy a füredinél sokkal rosszabb☹ Mára a virágzó fürdőéletből nem sok maradt. Parkja csodás, és az asztalosok, fafaragók ügyes munkáját dicséri a parkon keresztülmenő, felújított fedett sétány.

A Porta Orientalison (515 méter magas hágó) áthaladva Herkulesfürdőre igyekeztünk, ahol a szállásunk volt.

Második napi programunkat a Duna partján fekvő Orsován kezdtük (itt rejtette föld alá 1849-ben a magyar Szent Koronát Szemere Bertalan), ahol hajóra szálltunk, hogy eljussunk a Kis- és a Nagy-Kazán-szorosba.

A római korban Tiberius császár építtetett utat a szoros oldalába, melyet részben kőfalba vájtak, részben cölöpökön állt. Majd Traianus 105-ben megépíttette a Dunán átívelő 1,3 km hosszú hidat, melyet a technika több mint 1000 évig nem tudott felülmúlni.

A hajóról Traianus tábláját is láthattuk. A majdnem 3 órás hajózás után, hogy megmozgassuk izmainkat, egy meredek túrának vágtunk neki. A cél a Nagy-Csukar „kilátója” volt, hogy az eddig hajóról látott Nagy-Kazán-szorost most felülről is megcsodálhassuk. A folyó és a hegytető között 300 méter van, de nekünk – szerencsére – csak 100 métert kellett megtenni fölfelé. Eddig vitt el a busz. ☺ Csak utólag jöttünk rá, hogy mire vállalkoztunk:

viszonylag rövid szakaszon megtenni a 100 métert fölfele!! De megérte! És a tantestület becsületére vált, hogy megmászta az emberpróbáló, időnként szinte csak négykézláb járható szakaszt. Ezután már csak valami könnyű program jöhetett – séta Herkulesfürdőn.

Herkulesfürdő a Monarchia egykori gyöngyszeme. A csodálatos fekvésű fürdőváros a Cserna patak völgyében a hegyek között bújik meg. A XIX. század közepén épült díszes villái és nyaralói ma elszomorító képet mutatnak, ennek ellenére érdemes volt végigsétálni Ferenc József és Erzsébet királyné által is igen kedvelt helyen, és egy kis fantáziával felidézni az akkori idők hangulatát.

Harmadik nap reggel a Vaskapu vízi erőmű turbináit láthattuk. Ennek megépítése miatt 30 métert emelkedett a Duna vízszintje, melynek visszaduzzasztó hatása kb. 250 km-en érvényesül. Így került víz alá Jókai regényéből ismert Senki szigete, Orsova óvárosa és több magyar falu. Majd átmentünk a Dunán, azaz az erőmű gátján, és immár Szerbiában a festői Galambóc vára felé vettük az irányt, melyet csak kívülről tudtunk megnézni a felújítási munkálatok miatt.

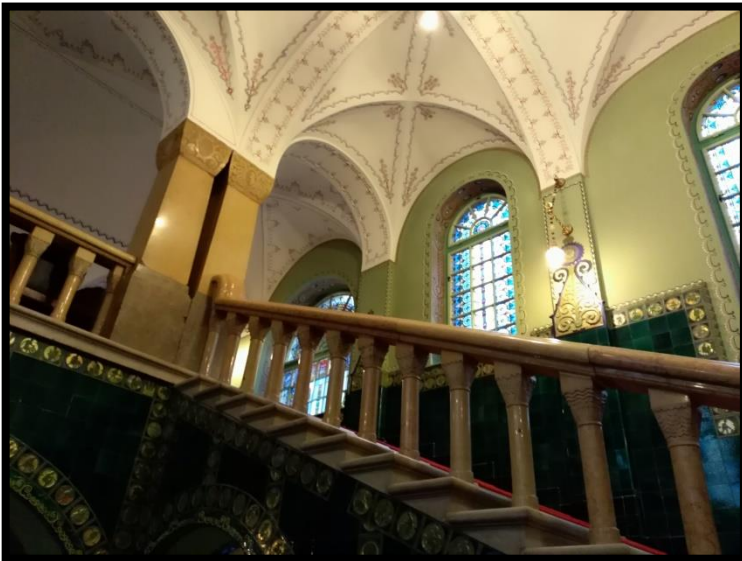

Mindenképpen érdemes megemlíteni, hogy Zsigmond király és Hunyadi Mátyás is vívott harcokat a törökkel a várért. Következő megállónk Szendrő vára volt, ahova sikerült bemennünk, de a várfalakon kívül szinte semmi nem maradt belőle, a falakon is óriási repedések, hiányok – következményei az I. világháborúnak. Persze a kb. 4–5

méter vastag, kb. 10 méter magas várfalakra felmenve látható volt, hogy milyen óriás területű is volt a vár, melyben Hunyadi János raboskodott, ahol Kinizsi Pál meghalt.

Belgrádban a buszos városnézés után (Parlament, Szent Száva templom, vasútállomás, a NATO által 1999-ben bombázott épületek) a nándorfehérvári erőd maradék várfalai között sétáltunk (Kalemegdán), ahol Hunyadi megállította a törököt 1456-ban.

Utolsó napunkat Újvidéken kezdtük. A hangulatos belvárosi séta után (színház, Szűz Máriának szentelt templom, Erzsébet Hotel, ortodox templom) a Péterváradi erődítmény katakombáit jártuk végig. Elgondolkodtató, hogy évszázadokkal ezelőtt gépek nélkül hogyan, hova, mekkora várakat építettek elődeink. Ezután a karlócai béke (1697) helyszínén épült templomba látogattunk el. Utolsó állomásunk Szabadka volt, ahol a szecessziós stílusú Városháza lenyűgöző épületében megtekinthettük a Zsolnay kerámias, tölgyfából készült fafaragásokkal, népművészeti motívumokkal díszített, ólomüveges (királyok, politikusok) Dísztermet.

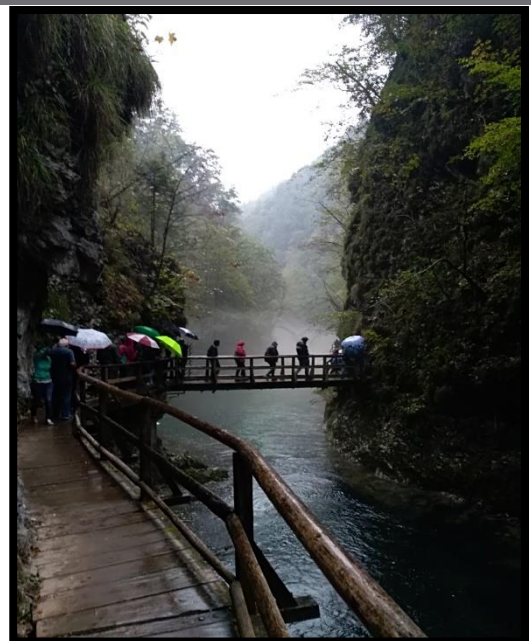
Úgy gondolom, elfáradva, de rengeteg élménnyel gazdagodva térhettünk haza.

Zántó Edina

Hétfége a tantestülettel Szlovéniában 2018. szeptember 22–23.

Szombat hajnalban vágunk neki szlovéniai utunknak abban a reményben, hogy az égiek megkímélnék a hétfégre jelzett jelentős csapadéktól. Hát nem így sikerült.

Első állomásunk a Vintgar-szurdok volt. Mikor elindultunk a kb. 1,6 km hosszú szurdokba, még nem esett. Fahidakon, sziklák oldalához rögzített „járdakon” haladhattunk a sziklafalak között és a Radovna patak fölött. Azután, a táv közepénél, megérkezett az égi áldás is. Olyan eső szakadt a nyakunkba, hogy többen visszafordultak, nem számított a vízálló cipő, az esőkabát, esőnadrág – jól eláztunk. De többünk szerint a kirándulás legnagyobb élménye volt a szurdok.

Szerencsére a szállodánk fogadott kora délután, így megszártkoztunk, hogy újra nekivághassunk a programnak – először fel a bledi várba, majd pletnával a Bleditónak. A vár közel sem olyan érdekes, mint amilyen szép a kilátás a tóra. Ettől függetlenül megnézhattuk, hogyan dolgoztak az 1500-as években a nyomdászok – akinek volt „kedve” rá, ki is próbálhatta –, benézhattünk borospincébe, és vásárolhattunk helyi mézet. Ezek után becsónakáztunk a kis szigetre, és 100 lépcső

megettétele után a változatosság kedvéért megint szemerkélni kezdett az eső☺. Szerettünk volna a Szűz Máriának szentelt kis kápolnába bemenni, de éppen esküvőt tartottak, így a menyasszonyt láttuk, a kápolnába csak messziről bekukucskáltunk. A szigetről kijöve többen sétálni indultak, többen pedig beültek a Park Hotel cukrászdájába, hogy megkóstolhassák a bledi krémes – amúgy a francia krémesre hasonlít, csak nincs rajta karamell.

Másnap reggel Ljubljana várában és belvárosában sétálhattunk. A várban raboskodott Batthyány Lajos miniszterelnök, akinek lehetővé tették, hogy időnként elhagyja börtönét, és sétáljon a városban. Soha még csak meg sem kísérelte a szökést – 1849. október 6-án Pesten az Újépületben kivégezték. A belváros nagyon hangulatos ódon főutcájával, sikátorraival, a város közepén folyó Ljubljanicával (még hajózni is lehet rajta).

Utolsó programunk a föld alatti „Grand Canyonnak” tartott Skocjan-barlang volt körülbelül 5 km hosszan (nem minden szakasz látogatható), 200 méternél mélyebb barlangokkal, sok vízeséssel. 1986 óta az UNESCO Világörökség része. A barlangban hatalmas szakadékokat vájt a Reka folyó, melyeket a szurdokvölgyek fölé épített hidakon, sziklaparkányokon kialakított utakon jártunk be. Fantasztikus élmény kb. 60-100 méter mélybe tekinteni, majd ugyanannyit fölfelé.

Forrás:

http://www.uticelok.hu/kepek/uticelok/skocjani_barlangrendszer/original/o_3826.jpg

Köszönet az útért a Boci Travelnek.

Zántó Edina

Programajánló

Jakatics Szabó Veronika *Második dimenzió* című kiállítása

A „Másik dimenzió” című kiállítás címe azért ilyen szokatlan, mert arra utal, hogy számomra az anyaság, az édesanyává válás egy új (másik) dimenziót jelentett. Ahogyan az ilyenkor mindenkivel történni szokott, nekem is az egész életem gyökerestől megváltozott, ez az élményem inspirálta a kiállítás anyagát.

A tárlat az óbudai Esernyős Galériában volt látható 2018. 08. 01. – 2018. 08. 31. között, de hamarosan új helyszínen lesz majd, szintén Budapesten.

Az Esernyősben a kiállítás-megnyitót Révész Emese művészettörténész tartotta, aki maga is édesanya. A megnyitón és a finisszázson (záróesemény) is szembeötlően nagy számban voltak jelen kisgyermekes családok.

A képek témája természetesen a baba, majd később a már jární tudó kisgyermek, az anyaság hétköznapijai, a gyermek táplálása, altatása, valamint az anyává, családdá válás.

Kiemelném a hozzám legközelebb álló, „Amíg alszik” című sorozatot, amit szó szerint kell érteni: ezek a képek akkor készültek, amikor a kicsi délutáni álmát aludta. Az alvó modell a legjobb modellek egyike, mivel nem (nem annyira) mozog – a képek élőben, látvány után készültek.

A célom az anya-gyermek viszony bensőségességének, a szuszogó kis lény törekenységének, a szülői féltésnek az ábrázolásai voltak.

Alkotásaim – és a Másik dimenzió anyaga – megtekinthetők a www.jakaticsszabo.hu weblapon, illetve az Irodalmi Jelen honlapján férjem, a költő Rónai-Balázs Zoltán gyermek témájú verseivel együtt (www.irodalmijelen.hu) olvashatók, nézhetők.

Jakatics-Szabó Veronika

Megint Operakaland – egy kicsit másképp

Hogy miért is másképp? Hat éve már, hogy az Erkel Színházba járunk Operakalandra. Szigorúan operára. Hol könnyedebbre, hol nehezebben érthetőre. 2018 májusában viszont balettra mehetett az a néhány diák, akik úgy gondolták, megér egy próbát az előadás – főleg 300 forintért.

A Magyar Nemzeti Balett előadásában Total Dance címen három rövid művet láthattunk. Először Ravel: Bolero című művére készült igazán modern koreográfiát Walking Mad (Őrült séta) címmel – 3 nő és 3 férfi, illetve egy kerekeken

guruló deszkakerítés volt a „főszereplő”. Különböző szerepeket töltött be a fal, hiszen jelképezhette a nő és a férfi közötti különbséget, a kettejük közötti érzelmi hullámzásokat az örömtől a félelemig, az érzelmek korlátait, lehetőségeket, vágyakat és akadályokat, fel lehetett rá mászni, el lehetett dönteni, valamikor hirtelen ajtó nyílt benne, azaz akár életünk szimbóluma is lehetett. A Bolero egyre fokozódó hangereje is mindezt alátámasztotta.

A második mű Mozartnak állított emléket két zongoraversenyére írt koreográfiával. A szereplők: 6 nő, 6 férfi és 6 kard. Egészen más világ a zene és a tánc is, mint előző esetben. A kard a férfiaság, az erő, a kitartás szimbóluma. A hölgyek mellé pedig megjelennek

akár jelmezként, akár kellékként, akár táncpartnerként a kerekeken guruló barokk stílusú, fekete krinolin ruhák. Az érzelmek skálája pedig az agressziótól a

szexualitással átítatott szerelemig tart. De áthatja a táncot a muzsika, a csönd, a sebezhetőség, a gyönyör, a szenvedély, az önkívület is.

A záró darab Mozart: Hat német tánc című művére készült. A táncosok nagyon egyszerűsített korabeli ruhákban, rizsporos parókákban (még a rizspor is szállt belőlük), fehérre festett arccal (mint valami pantomimes) jelentek meg a színpadon. A koreográfus szerint annak ellenére, hogy nagyon népszerű, könnyed, játékos darabokról van szó, nem szabad csak burleszket látni bennük, hanem az érzelmek mélységét, a teljes élet tükrét is észre kell venni. Ettől függetlenül a humorra, helyzetkomikumra, irreális helyzetekre épülő darab kellően szórakoztató volt. Ötvözte a klasszikus és modern balett és a társastánc jellegzetességeit.

Úgy gondolom, megérte elmenni, és a megszokottól eltérőt is látni. Lenyűgöző volt.

Soha nem szabad valamit azért elutasítani, mert nem ismerjük. Ki kell próbálni – meg kell nézni, el kell olvasni, és csak utána véleményt formálni. Ha nem tetszik, még mindig megvan az a lehetőség, hogy a következőt kihagyja az ember.

Kiállítások a tárlóban

A kiállítási tárlóban idén először a tanévkezdés és az őszi tiszteletére szép versekből, alkalomhoz illő idézetekből és gyönyörű őszi képekből készült kiállítást láthattunk.

Ezt követően a „Szeptember – Szent Mihály hava – Szüret” c. kiállítás következett, amelynek középpontjában a szüreti események, népszokások, a szürettel kapcsolatos teendők és tudnivalók álltak, hangulatos képek kíséretében.

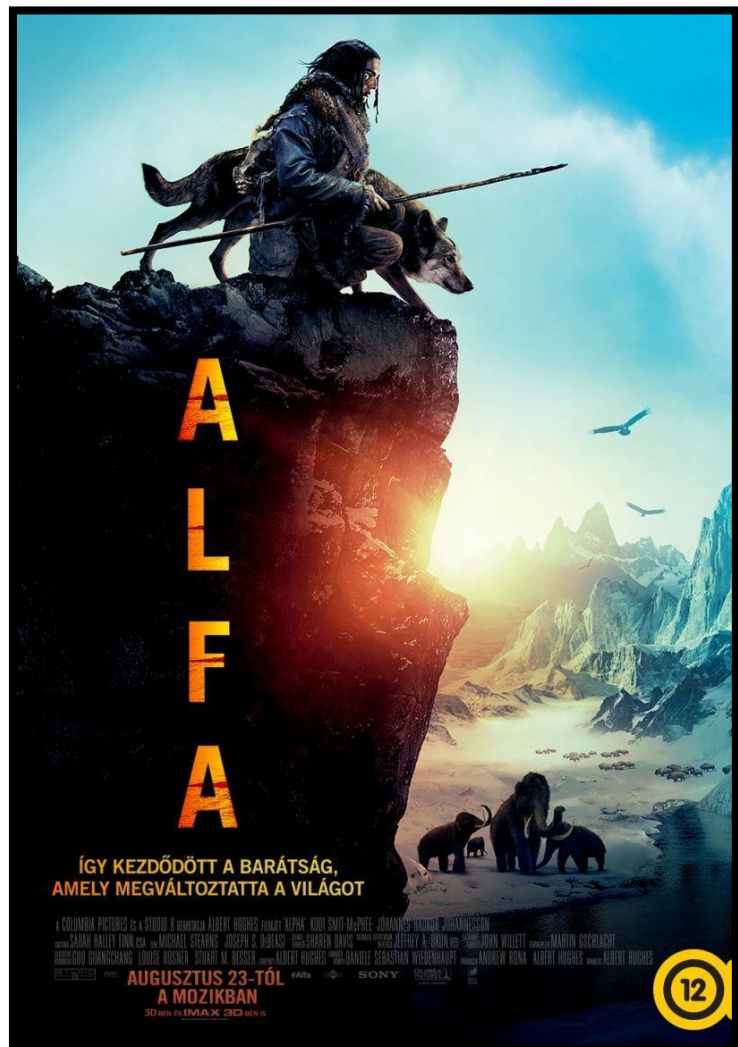
Következő kiállításunk az 1848/49-es forradalom és szabadságharc 1849. október 6-án, Aradon kivégzett vértanúit idézte meg, a „Vértanúkra emlékezünk” címmel, emléksorok, versek, képek segítségével.

Jelenleg „Az 1956-os forradalomra emlékezünk” c. kiállítás látható a tárlóban, amely mellett, hogy írások és versek által idézi fel a forradalom és annak leverését követő eseményeket, sok korabeli fotóval is illusztrálja a látottakat.

Alpha filmösszefoglaló

Szeptember 10-én osztályunk egy kötelező iskolai program keretében ellátogatott a Corvin moziba az Alfa (Alpha) című film vetítésére.

A film visszatekint a régmúltba, amikor még az ősember törzsekben élt, vadászott, tüzet rakott, és az égiekben bízott. Felelevenednek az őskori harci stílusok, szokások, a törzsi életmód, hogy hogyan is éltek akkoriban. A film egy fiúról szól, akit az apja kellő kiképzés után bevett a csapatába vadászni, hogy még időben, a tél beállta előtt elejtsék a törzs élelmezéséhez szükséges mennyiségű vadat. Azonban a fiút (Keda) nem igazán „faragták keményfából”, ha lehet így fogalmazni. Több benne az empátia, mint a túléléshez való

ragaszkodás. Egy balul sikerült vadászat során egy bölény a mélybe taszítja, ezért mindenki azt hiszi, meghalt, és magára hagyják. (Ez azért is történhetett, mert Keda még nem nőtt fel ehhez a harci módhoz – ez megmutatkozik a film elején.)

De ő csak megsebesült, él, és élni akar. Kezdetben nem hagyatkozhat másra, csak az apjától látott és tanult dolgokra, valamint az égiekhez való fohászkodásra. Aztán az ellenséges világban, a vadonon keresztül elindul hazafelé. Útközben társa is akad: egy sebesült farkas. A két fáradt, beteg, kiszolgáltatott lény különös barátságot köt, és egyre jobban ragaszkodnak egymáshoz.

A történetet érdekesen dolgozták fel, a jelen értékeit is beleépítették minden egyes pillanatba. De gondolok itt az érezhetően nem éppen korhű ruhákra, a film egész stílusára is, amivel nincs is semmi baj, csak így nem ad igazi élményt a múlt felidezésében, nem derül ki, valójában milyen öltözékeket viselhetek akkoriban.

A film eleje nem volt túlságosan magával ragadó, de a végére egészen élvezhető lett. Egyszeri megnézésre ajánlom, mert azonnal fel lehet dolgozni, mit is akar átadni. Nem lett egy rossz film, de a fent említett dolgok lehettek volna valóságosabbak, élethűbbek. A film tanulsága, hogy bárki elérheti céljait, csak akarat kérdése!

Az egyik kritika szerint: „Az Alfa egy gyönyörű történet arról, hogy lett az ember egyik leghűbb barátja a farkas(kutya)... A másik megközelítés ... a fiúból férfiváérés, a magunk korlátjainak leküzdése. Ha hiszünk magunkban, hogy képesek vagyunk rá, és ha a körülmények rákényszerítenek dolgokra, melyekről addig azt hittük, hogy túlnőhetnek rajtunk, de mégis meg tudunk velük birkózni, mind tanuló céllal lehet a nézők felé.” (Filmsomnia – Dörgő Dániel: Alfa (Alpha, 2018), <http://filmsomnia.hu/alfa-alpha-2018-kritika/>)

Dafkó Dominik Soma 10.d

Gyászfeldolgozás – értsük meg mi zajlik a gyászolóokban

„A halál az örök ember örök problémája.” A halállal való szembesülés az élet elkerülhetetlen velejárója. Közeleg a november 1., Mindenszentek ünnepe és a november 2-ai Halottak napja. Ekkor központi témává válik a halál témaköre. A szeretteinkre gondolunk, akik már nem lehetnek velünk, megemlékezünk a közös pillanatainkra, újra felelevenedik bennünk a veszteségélmény. Az iskolánkat érintő haláleset mindannyiunkat megérintett, ezért is fontos beszélnünk a halálról, a gyászról. Cikkünkben választ kaphatunk arra a kérdésre, hogyan éljük meg a veszteséget, mit tehetünk a feldolgozás érdekében.

MIN MENNEK KERESZTÜL A GYÁSZOLÓK?

1. Sokk

A halál bekövetkeztére kezdetben tagadással reagálunk. Ekkor igyekszünk nem megérteni a történeteket. A halál tényét kirekesztjük a tudatunkból. Érzelmi bénultság jelentkezik, a gyászolók nem tudják hogyan reagáljanak a történetekre. A másik – szintén természetes reakció – a kontrollálhatatlannak tűnő érzelmi vihar, amikor hirtelen tör felszínre a düh, a mérhetetlen szomorúság.

2. Kontrollált szakasz

A napi rutinok, mint például az iskola részben elterelik a figyelmet. Ugyanakkor nagy megpróbáltatást jelenthet az, hogy a fájdalommal kell megfelelni a mindennapok elvárásainak. A gyászolót ebben a szakaszban gyakran passzivitás, visszahúzódás, önbizalmának csökkenése jellemzi. Ekkor szembesül azzal, hogy az eddig közös tevékenységeket már az elhunyt nélkül kell végeznie. Valótlannak, álomszerűnek tűnhet számára a világ az elhunyt nélkül. A kontrollált szakasz általában a temetésig tart.

3. Tudatosulás

A gyász legnehezebb periódusaként azonosítható, hiszen a gyászoló folyamatosan konfrontálódik a veszteséggel. Az eleinte kontrollálatlannak tűnő érzések hirtelen elárasztják. A kezdeti szomorúság, tehetetlenség, magány érzése ekkor büntudattal, önváddal társul. A gyászolóknál előfordulhat például, hogy hirtelen és a környezetük számára megmagyarázhatatlanul a családtagok ellen fordulnak. Dühük az elhunyra is irányulhat, amiért „itt hagyta” őket. Ideiglenesen csökken az örömkészség. Gyakran az örömteli élmények is fájdalmat, dühöt keltenek. Például, ha az elhunyra emlékezteti a gyászolót az adott tevékenység vagy tudatosul benne, hogy az elhunyt ezt már nem láthatja, nem élheti át vele. Félelem és szorongás jellemzi a gyászolót, mely az elhagyatottság érzéséből, csökkent biztonságérzetből, új élethelyzethez való alkalmazkodás nehézségeiből, halálfélelemből fakadhat. Az utóbbit azért fontos említenünk, mert a halállal való találkozással akarva-akaratlanul megjelenik bennünk a kérdés, hogy „*Én is meghalhatok?*”.

Az elhunyttal kapcsolatos emlékek felszínre kerülése eleinte teljesen lefoglalja a gyászolót. Előfordulhat, hogy önmagunkat hibáztatjuk a történetekért. „*Biztosan azért történt így, mert rosszul bántam vele*”. A gyászolók gyakran számolnak be az elhunyt jelenlétének érzékeléséről. Például éjszakánként hallja maga mellett a légzését, úgy érzékeli, mintha besüppedne mellette az ágy, vagy napközben hallja a hangját a tömegben. A gyász kezdeti szakaszában ezek az átmeneti vizuális vagy akusztikus hallucinációk természetesek.

Ebben az időszakban a gyászolókra visszahúzódottság jellemző, társas interakciókban megjelenhet agresszió, ingerlékenység. Gyakori a passzivitás, ebből adódóan pedig akár az iskolai teljesítmény romlása. A magatartásban egyszerre jelenik meg a kereső és elkerülő viselkedés. A kereső magatartás megnyilvánulhat például abban, hogy a belső párbeszédet folytatunk az elhunyttal, vagy az álmainkban gyakran megjelenik. Elkerülő magatartásként jelentkezhethet például az elhunyra emlékeztető helyek (például a cukrászda, ahova mindig jártak vagy a temető) kerülése.

Nem ritka, hogy testi tünetek is jelentkeznek a gyász idején, ez az úgynevezett szomatikus distressz állapota. A tüneteket általában az elhunyra emlékeztető helyek és helyzetek váltják ki. Amennyiben az elhunyt betegségben halt meg, gyakori az utolsó időszakára jellemző tünetek átvétele. Szívbetegségnél például mellkasi szorítás, agyi infarktusnál fejfájás, gyomor és bélrendszeri betegségek esetében gyomor fájdalom, emésztési problémák jelentkezhethetnek. Természetesen a tünetek megjelenése attól is függ, hogy mennyit tudunk a betegségről. Jellemző a kifejező készség lelassulása, mimika csökkenése, mozgás lelassulása.

4. Átdolgozás

A kontrollálatlanul felszínre törő emlékképek helyett már egyre inkább a tudatos emlékezés jellemző. Előtérbe kerülnek a szép emlékek. A gyászoló mosollyal emlékszik vissza a szeretett személyre, ezáltal az elkerülő magatartás csökken. Már szívesebben látogat el a cukrászdába, ahova korábban az elhunyttal járt. A tünetek intenzitása folyamatosan csökken, a racionális elfogadás nő. A gyászoló ekkor már erősebbnek érzi magát, jobban képes úrrá lenni a gondolatain.

5. Adaptáció

A gyász feldolgozása arra utal, hogy a gyászoló érzéseiben és emlékeiben az elhunyttal kapcsolatos múlt úgy él tovább, hogy emellett képes a megfelelő életvitelre. A gyászoló ekkor már úgy gondol a szeretett személyre, mint, aki benne él tovább, belsővé válik. Bűntudat nélkül képes lesz örülni, boldognak lenni, anélkül, hogy ezt az elhunyt elárulásaként értelmezné. Magatartásával már nyitni kezd a világ felé. A kortárskapcsolatok megújulnak, újra képes megélni az örömteli pillanatok a szociális környezetben. Egyesek a gyászmunkát követően gyengébbnek, sebezhetőbbnek érezhetik magukat. Míg mások a gyászfolyamat során olyan, máshoz nem hasonlítható tapasztalatokat szereznek, mely megerősíti őket, a későbbi megpróbáltatásokra pedig hatékony megküzdési stratégiákkal reagálhatnak.

Mindenki másképpen gyászol. Előfordulhat, hogy valaki nem beszél a fájdalomról, látszólag nem is érinti meg a haláleset. Amikor szóba kerül, megpróbál másról beszélni, idegesen nevetgél, vagy egyáltalán nem reagál. Az egyik percben még szomorkodik, a másikban már önfeledten kacag. Közvetlen környezete számára érzéketlennek tűnhet. Ilyenkor fontos tudnunk, hogy csupán nem tudja, hogyan reagáljon a helyzetre. A gyászra jellemző az is, hogy a későbbi fejlődési szakaszokban újra felelevenedhet a korábban már lezárt gyászfolyamat.

MIT TEHETSZ MAGADÉRT?

Fedezd fel a belső erőidet!

Önsegítő gyakorlatokkal felfedezheted a belső erőidet, azt, hogy mi mindenre vagy képes. Tekintsd végig az életedet egészen gyermekkorodtól kezdve és gyűjtsd össze azokat az eredményeket, amikre büszke vagy. Aztán gondold el, milyen pozitív tulajdonságok birtokában lenne jó létezned? Mik segítenének az életedben, mind fizikai, mind lelki oldalról? Az egyes vágyott tulajdonságaid kapcsán emlékezz vissza, volt-e már az életedben olyan, amikor sikerült ilyennek lenned? Idézd fel az eseményt, az érzést! Tedd ugyanezt egy másik kívánatos tulajdonsággal is! A vágyott tulajdonságaidat írd le kijelentő módban és jelen időben, mintha valóban rendelkeznél ezzel a képességgel. Ezeket a kijelentéseket naponta többször mond el magadban!

Tisztázd a halállal kapcsolatos gondolataidat!

A halálhoz való viszonyulás meghatározó szerepet tölt be a gyászban. Minden veszteségben benne rejlik az élet elvesztésének a félelme, még ha nem is tudatosul. Olyan korban élünk, amikor igyekszünk elkerülni a halál gondolatát. Gyermekkorunkban megkímélnek ettől a témától, így amikor szembesülünk a halállal, felkészületlenek vagyunk az elviselésére. Az alábbi kérdések megválaszolása segít annak tisztázásban, hogyan is viszonyulunk a halálhoz. Mit jelent számodra pontosan a halál? Rajzold le a halált! Ha egy szimbólummal kellene kifejezned, minek neveznéd?

Realizáld a veszteséget!

Egy hozzátartozó, ismerős elvesztésekor az érzelmeink nem képesek figyelembe venni az ész kívánalmait, nem akarjuk elfogadni a halál tényét. A küzdelem, ami a veszteség meg nem történné tételére irányul, nyugtalanná és feszültté tesz. Néhány kérdés megválaszolása segítséget nyújt a feszültségoldásban és a realizálásban egyaránt. Milyen az élet azóta, hogy elveszítetted? Mi az, ami fenekestül felborította az életedet? Kimondod-e ezeket a szavakat: halott, meghalt? Ki az, akit legjobban megvisel a veszteség, és hogyan tudsz rajta segíteni? Beszélgettek az elhunyról? Ha haragszol, ki ellen érzel haragot?

Készítsd el a veszteségvonaladat!

A haláleset számos korábbi, fel nem dolgozott veszteséget is felszínre hozhat. Előjöhetnek megoldatlan konfliktusok, sérelmek, vagy a bizalom, biztonság elvesztésének gyásza. A következő feladat elvégzése ugyan fájdalmas lehet, de egyben egy önismereti utazás is. Először egy életrajzon jelöljük be az évszámokat, majd vegyük számításba a minket ért veszteségeket. Ne felejtsük el, hogy a legörömtelibb élményeinknek is mindig van veszteségoldala! Miután részletesen leírtuk a veszteségeinket, nézzük meg ugyanezeknek az eseményeknek a nyereségoldalát. A nyereségvonalon vegyük szemügyre mit tanultunk az adott eseményből, mi változott bennünk pozitív irányba?

Tisztázd az elhunyttal való kapcsolatodat!

Segíti a gyászfeldolgozást, ha sikerül megőrizned az elhunyt reális, emberi voltát, emlékezz milyen ember is volt. A feladat segít közelebb kerülni a valósághoz és lecsendesíteni a küzdelmet, mely a meg nem történtté tétel felé irányul. Sorold fel múlt időt használva, hogy milyen eseményekre emlékszel a legszívesebben vele kapcsolatban! Meséld az életéről, elfoglaltságairól szintén múlt időben! Meséld el egy napját! Sorold fel a legjobb tulajdonságait! Melyek voltak a kevésbé jók? Mi az, amit a legjobban szerettél, értékeltél benne? Mi az, ami zavart benne? Írd össze a fontos eseményeket, életszakaszokat közös életpontokban, és töprengj el azon, melyek voltak ezeknek a pozitívumai, és melyek a negatívumai. Írj neki levelet! Írd le a amit most mondanál neki, vagy amit már nem volt alkalmad megosztani vele!

Fejleszd ki saját megküzdési stratégiádat!

Írj egy verset a lelkiállapotodról! A „mintha” gyakorlatok segítségével próbáld elképzelni, milyen lenne, ha nem lennél szomorú, boldogtalan, reményvesztett. Például, ha leverte vagy, képzeld el, hogy határtalan életkedv, életöröm van benned. Miket kell felvállalnod, megtanulnod? Mi a legnehezebb? Hogyan segítesz magadon? Minek tudsz örülni a szenvedésed ellenére? Mit tapasztalsz, min kellene változtatni? Tudsz-e segítséget kérni? El tudod-e fogadni a segítséget? Használd ezt az eszközt nap mint nap! Milyen érzés átélni a jobbik énedet?

Felhasznált irodalom:

Dr. Pilling J. (2010). A halál, a haldoklás és a gyász kultúrantropológiája és pszichológiája. Semmelweis Kiadó, Budapest.

Singer, M. (2016). Vigasztalódás a gyászban. Jaffa Kiadó, Budapest.

AMENNYIBEN ÚGY ÉRZED, HOGY
ELAKADTÁL A MEGKÜZDÉS,
FELDOLGOZÁS FOLYAMATÁBAN ÉS KÜLSŐ
SEGÍTSÉGRE VAN SZÜKSÉGED, HOGY
MEGBIRKÓZZ A PROBLÉMÁIDDAL,
FORDULJ HOZZÁM BIZALOMMAL!

Iskolapszichológusi tanácsadás elérhető:

KEDD 8:00-16:00

SZERDA 8:00-16:00

II. emelet, orvosi szoba

Szeretettel várom a jelentkezésed konzultációra az
alábbi email címen: pszichologus.fay@gmail.com

Üdvözlettel: Szajli Claudia, pszichológus

Az újság eredeti címe: Fáy Irka –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60 – 62. + 36 - 1 - 215 - 3177

Fax: + 36 - 1 - 476 - 0901, OM azonosító: 203031

Felelős kiadó: Dr. Zántó Edina igazgató

Szerkesztő: Sándor Botond

A 147. szám (2018. szeptember-október) elkészítésében közreműködtek: Árgyalán Ibolya, Szócs Anikó, Korponai Tamás, Nagy Viktor 11.a, Lippai József, Csuka Csaba, Kovácsházi Zoltán, Szűcs Tamás 14.a, Hajdu Bence 14.b, Fenyvesi Tibor 10.d, Svraka Márk Péter 12.a, Schreiber Attila 14.a, Fehér Olivér 11.d, Koplányi Benjámín 11.d, Prekopa Jázon 11.d, Jakatics Szabó Veronika, Dáfkó Dominik Soma 10.d, Szajli Claudia